

rende Ordning. Efter denne er det let at faa dygtige Kræfter hertil, og den Omstændighed, at Fuldmægtigpersonalet paa Retskontorerne, som nu, i Regelen er stabilt og forbliver i en Aarrække i denne Stilling, indtil de faa Embede, medfører, at der mellem Embedskontorerne og Befolkningen skabes et Tillidsforhold, hvis Betydning ikke maa undervurderes. Under den efter Udkastet paatænkte Ordning vil det neppe mangle paa Tilgang af yngre Kræfter til begge Fuldmægtiglønningsklasser. Fuldmægtigene af 2den Lønningsklasse ville dog sikkerlig kun betragte Stillingen som ganske midlertidig, og aabner der sig ikke Udsigt til, at vedkommende i en nogenlunde nær Fremtid kan opnaa en Plads i 1ste Lønningsklasse, vil han efter faa Aars Forløb gaa over i andre Stillinger. Men det kan derhos ikke forventes, at Fuldmægtigene af 1ste Lønningsklasse ville kunne forblive paa deres Pladser, til de kunne faa Embede, naar de skulle være henviste til udelukkende at leve af deres faste Løn. Men dette vil blive Tilfældet, hvis Princippet om, at Fuldmægtige ikke maa udføre private juridiske Forretninger, gennemføres saaledes, at de fuldstændig udelukkes fra enhver Virksomhed, der blot med nogen Føje kan henføres hertil; thi afset fra juridiske Forretninger vil der i Provinserne udenfor København være saa godt som ingen Udsigt til private Forretninger af anden Beskaffenhed.

Bestyrelsen skal i Henhold til disse Betragtninger, og idet den fuldt ud slutter sig til, at det er Tanken, at den nye Ordning først efterhaanden skal fuldstændigt gennemføres, herved tillade sig at gøre følgende enkelte Bemærkninger til Udkastets Bestemmelser.

I Lovudkastets § 1 bestemmes det, at ikke alene Antallet af Fuldmægtige, men ogsaa den Lønningsklasse, hvortil disse høre, fastsættes ved Kontorholdsloven, men man skal henstille, at det allerede ved den heromhandlede Lov fastslaas, at der ved hvert Embede skal ansættes mindst een Fuldmægtig af 1ste Lønningsklasse, eller i hvert Fald, at der, hvor der kun er een Fuldmægtig, denne da kan stige i Løn til 3,300 Kr.

Hvad Lønningen til Fuldmægtige af 2den Lønningsklasse angaar, da maa den paatænkte Begyndelsesløn af 1,200 Kr. utvivlsomt siges at være alt for lav; mindre end 1,400 Kr. bør den ikke ansættes til, dersom man overhovedet skal kunne faa brugbare Kræfter til denne Stilling, og da ogsaa kunne stige indtil 2,400 Kr. Det tilføjes i øvrigt, at Bestyrelsen gaar ud fra, at Tillægget paa 600 Kr. ogsaa kan tillægges Fuldmægtige af 2den Lønningsklasse.

Naar det i § 4 er forbudt Fuldmægtigene at udføre „private juridiske Forretninger“ (i Paragraffens næstsidste Punktum staar der „private Forretninger“, men hermed maa menes „private juridiske Forretninger“) saa turde det være ganske nødvendigt, at det af selve Loven fremgik — i alt Fald ved Eksempler —, inden hvilken Ramme de forbudte Forretninger falde.

Sluttelig skal Bestyrelsen henstille, om det ikke med det Maal for Øje at skaffe dygtige juridiske Kræfter til at søge Plads som Fuldmægtige og saaledes højne denne Stilling vilde være rigtigt at bemærke i Loven, at Fuldmægtige med 1ste Karakter til Embedseksamen og en vis Anciennitet som Fuldmægtige have et særligt Krav paa at komme i Betragtning ved Embedsbesættelserne.

Bestyrelsen for Foreningen af Underretsdommere, Februar 1909.